Lietas Nr. C73703725
C-2074-26/49
ECLI:LV:ZRT:2026:0521.C73703725.6.S

Zemgales rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Tukumā, 2026. gada 21. maijā

Zemgales rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese Inese Mudele,

ar tiesas sēdes sekretāri /Persona A/,

piedaloties prasītājas pilnvarotam pārstāvim zvērinātam advokātam /Persona B/

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /Nosaukums A/ prasībā pret Valsts akciju sabiedrību "Valsts nekustamie īpašumi" par īpašuma tiesību atzīšanu ar ieilgumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2025. gada 17. decembrī Zemgales rajona tiesā saņemta prasītājas /Nosaukums A/ prasība pret Valsts ieņēmumu dienestu par īpašuma tiesību atzīšanu ar ieilgumu.

[1.1] Pieteikumā norādīts, ka prasītāja vismaz desmit gadus ir nepārtraukti un atklāti valdījusi nekustamo īpašumu, kas atrodas: /Adrese A/ un ierakstīts Zemgales rajona tiesas Zentenes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /zemesgrāmatas nodalījuma Nr A/, kadastra numurs: /Kadastra Nr. A/.

Īpašumu pēc ieilguma noteikumiem prasītāja ir nepārtraukti valdījusi, apsaimniekojusi kā savējo, veikusi īpašumā saimniecisko darbību, maksājusi nekustamā īpašuma nodokli un uzturējusi īpašumu labā stāvoklī, un neviens nav cēlis iebildumus vai pretenzijas.

[1.2] Šobrīd zemesgrāmatā kā īpašuma īpašnieks ir reģistrēts iepriekšējais īpašnieks /Nosaukums B/, reģ. Nr. /Reģistrācijas Nr. B/, /Adrese B/, likvidēta 06.04.2016.g.

Uz Tukuma rajona tiesas 2010. gada 30. marta lēmuma pamata, tiesai apstiprinot izsoles rezultātus un dzēšot visas īpašumu ierakstītās parādu saistības, ka arī uz minētā tiesas lēmuma pamata sastādītā un parakstītā 2010. gada 23. aprīļa nostiprinājuma lūguma pamata īpašuma tiesības uz īpašumu ieguva /Nosaukums D/, reģ. Nr. /Reģistrācijas Nr. D/, /Adrese D/, likvidēta 06.01.2020.g.

/Nosaukums D/ savas īpašuma tiesības nodevusi prasītājai 2015. gada 28. aprīlī uz vienošanās pamata, tādejādi ir pagājuši vairāk kā desmit gadi valdījuma saskaņā ar Civillikuma 1024.pantu.

Tādejādi ir konstatējami visi priekšnoteikumi, lai prasītājas valdījums nodibinātu īpašumu ar ieilgumu.

[1.3] Tā kā gan iepriekšējais īpašuma īpašnieks /Nosaukums B/, gan iepriekšējais īpašnieks /Nosaukums D/ ir likvidēti, bet saskaņā ar judikatūru - 16.11.2005. Senāta Civillietu departamenta spriedumu lietā Nr. SKC-77/2005, izskatot lietu sevišķās tiesāšanas kārtībā, personai nevar tikt atzītas tiesības uz nekustamo īpašumu ar ieilgumu, šajā nolūkā ceļama īpašuma prasība apgabaltiesā, kā arī ņemot vērā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012. gada 8. februāra SPRIEDUMU Lietā Nr. SKC –28/2012 - prasība par nekustamā īpašuma tiesību atzīšanu uz ieilguma pamata vienmēr tiek vērsta pret lietas formālo īpašnieku, kurš nerealizē savas īpašnieka tiesības, ar mērķi savas (prasītāja/ieguvēja) uz ieilguma pamata iegūtās tiesības ievest zemesgrāmatā, kā arī pamatojoties uz Ministru kabineta noteikumu Nr. 901 “Noteikumi par kompetentajām institūcijām un rīcību ar valstij piekritīgo mantu” 2.punktu un faktu, ka īpašums Zemgales rajona tiesā (zemesgrāmatā) joprojām ierakstīts uz /Nosaukums B/ vārda, lietā kā atbildētājs norādāms un prasība ceļama pret Valsts ieņēmumu dienestu. Vienlaicīgi norādāms, ka šāds atbildētāja noteikšanas pamatojums nekādā mērā nav tulkojams paplašināti, proti, ka ceļot prasību pret konkrēto atbildētāju, prasītājs kādā mērā varētu atteikties no savas prasības, atzītu to tādēļ kādā daļā par nepamatotu vai tml.

[1.4] Vadoties no Civilprocesa likuma 1., 34. turpmākiem pantiem, Civillikuma 1000.-1022. pantu, 1024. pantu, prasītāja lūdz tiesu:

- atzīt, ka /Nosaukums A/, reģ. Nr. /Reģistrācijas Nr. A/, /Adrese D/, ir ieguvis nekustamo īpašumu /Adrese A/, kas atrodas: /Adrese A/un ierakstīts Zemgales rajona tiesas Zentenes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /Zemesgrāmatas nodalījuma Nr. A/, kadastra numurs:/Kadastra Nr. A/ ar ieilgumu;

- nostiprināt Zemgales rajona tiesā (zemesgrāmatā) nekustamo īpašumu /Adrese A/, kas atrodas: /Adrese A/un ierakstīts Zemgales rajona tiesas Zentenes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /Zemesgrāmatas nodalījuma Nr. A/, kadastra numurs:/Kadastra Nr. A/ uz /Nosaukums A/, reģ. Nr. /Reģistrācijas Nr. A/, vārda.

[2] Ar Zemgales rajona tiesas 2025. gada 29. decembra lēmumu nolemts apmierināt /Nosaukums A/pieteikumu par prasības nodrošināšanu. Ierakstīt aizlieguma atzīmi Zentenes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /Zemesgrāmatas nodalījuma Nr. A/ īpašumam/Adrese A/, kas atrodas /Adrese A/, kadastra numurs /Kadastra Nr. A/, aizliedzot nekustamo īpašumu atsavināt un apgrūtināt ar lietu tiesībām. Lēmums izpildāms nekavējoties.

[3] 2025. gada 29. decembrī Valsts ieņēmumu dienestam nosūtīts tiesas paziņojums, ar kuru noteikts iesniegt tiesā paskaidrojumu par prasību līdz 2026. gada 26. janvārim.

[3.1] 2026. gada 8. janvārī Zemgales rajona tiesā saņemts Valsts ieņēmumu dienesta paskaidrojums, kurā norādīts, ka 2026. gada 1. janvārī stājās spēkā 2025. gada 22. decembra grozījumi Ministru kabineta 2024.gada 17.decembra noteikumos Nr. 901 “Noteikumi par kompetentajām institūcijām un rīcību ar valstij piekritīgo mantu”. Grozīto noteikumu 3.4 apakšpunkts paredz, ka valstij piekritīgos nekustamos īpašumus un tiesības uz nekustamo īpašumu, bezķermeniskās lietas, kā arī kustamo mantu, kas nav minēta šo noteikumu 3.1, 3.2, 3.3, 3.5 apakšpunktā, pārņem /Nosaukums J/. Ņemot vērā minēto Valsts ieņēmumu dienests lūdz civillietā Nr. C73703725 atbildētāju- Valsts ieņēmumu dienestu aizstāt ar /Nosaukums J/.

[3.2] 2026. gada 12. janvārī Zemgales rajona tiesa pieņēma lēmumu aizstāt atbildētāju Valsts ieņēmumu dienestu ar atbildētāju /Nosaukums J/.

[4] 2026. gada 20. janvārī Zemgales rajona tiesā saņemts atbildētāja /Nosaukums J/ paskaidrojums.

[4.1] Paskaidrojumā norādīts, ka atbildētāja neiebilst, ka tiesa izskatīs minēto pieteikumu un uzskata, ka tikai tiesa, pamatojoties uz iesniegtajiem pierādījumiem var izvērtēt, vai prasītājas iesniegtie dokumenti ir īpašumtiesību pierādošie dokumenti Civillikuma 1060. panta izpratnē un vai prasītāja ir pierādījusi nepārtrauktu īpašuma valdījumu vismaz desmit gadu garumā, un vai nekustamais īpašums nav valstij piekritīgā manta.

[4.2] Nekustamais īpašums ir ierakstīts zemesgrāmatā un īpašuma tiesības Zemgales rajona tiesa Zentenes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /Zemesgrāmatas nodalījuma Nr. A/ nostiprinātas uz juridiskas personas –/Nosaukums M/, reģistrācijas Nr. /Reģistrācijas Nr. B/, – vārda. Ar Tukuma rajona tiesas 2010. gada 30. marta lēmumu (lietas Nr. C-37 0378 09 43/10) ir apstiprināts izsoles akts un nekustamais īpašums piekrīt juridiskai

personai – /Nosaukums D/–, kura saskaņā ar Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra 06.01.2020. lēmumu Nr. 6-12/417 ir izslēgta no komercreģistra (likvidēta).

Nekustamais īpašums, pamatojoties uz Ministru kabineta 2024. gada 17. decembra noteikumu Nr. 901 „Noteikumi par kompetentajām institūcijām un rīcību ar valstij piekritīgo mantu" 10.5. apakšpunktu un Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra 2020. gada 6. janvāra lēmumu Nr. 6-12/417, 2025. gada 29. decembra valstij piekritīgās mantas pieņemšanas un nodošanas aktu Nr. 4999R/25 tika pieņemts valsts īpašumā Finanšu ministrijas valdījumā un grāmatvedības uzskaitē un atbildētāja pārvaldīšanā.

Atbildētāja 2026. gada 13. janvārī saņēma Tukuma novada būvvaldes izziņu par būves neesību: būves ar kadastra numuriem: /Adrese H/; /Adrese I/; /Adrese J/ dabā neeksistē.

Saņemot tiesas lēmumus, atbildētāja ir apturējusi valstij piekritīgās mantas -nekustamā īpašuma tiesisko reģistrāciju.

[4.3] Juridiskajā literatūrā ar jēdzienu „atbildētājs" tiek saprasta „persona civilprocesā, pret ko prasītājs vērš savu prasību". Tāpat arī tiek norādīts, ka atbildētājs ir puse, kas „tiek uzskatīta par atbildīgu (vainojamu) otras puses tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārumā" .

Līdz ar to atbildētājs, ja „nevēlas procesu zaudēt, ir spiests aizstāvēties pret celto prasību" . Atbildētāja piekrīt /Persona D/ izteiktajam viedoklim, ka „prasības tiesvedības jēga un būtība tomēr galvenokārt izpaužas prasītāja celtās pretenzijās pret atbildētāju, norādot, kā tieši atbildētājs ir veicis vai ir vainojams prasītāja tiesību vai likumīgo interešu aizskārumā" .

Atbildētāja uzskata, ka tai prasības apmierināšanas gadījumā nebūtu jācieš Civilprocesa likuma 41., 42. un 43.pantā paredzētie izdevumi un tie būtu jāuzņemas prasītājai pašai, jo prasītāja nav pierādījusi, ka atbildētāja būtu vainojams tās tiesību aizskārumā. Tiesas izdevumu piedziņa no atbildētājas būtu pretrunā ar Civillikuma 1. pantu, arī Augstākās tiesas Senāts 2007.gada 31.janvāra lēmumā Nr. SKA-76/2007 (9.punkts, 5-6.lpp.) ir atzinis, ka „procesuālo normu ievērošana nav pašmērķis. Katra procesuālā norma ir radīta, lai nodrošinātu kāda lietderīga mērķa sasniegšanu."

Uz nepieļaujamību piedzīt no atbildētājas tiesāšanās izdevumus līdzīgos apstākļos ir norādījusi arī Augstākā tiesa 2018. gada 29. janvāra spriedumā lietā Nr. SKC-48 un Senāts 2019. gada 4. jūlija spriedumā lietā Nr. SKC-41/2019.

[4.4] Vienlaicīgi atbildētājas pārstāvis lūdz lietu izskatīt bez atbildētāja pārstāvja klātbūtnes.

[5] Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis zvērināts advokāts uzturēja prasību pilnā apmērā un iesniedza tiesā papildus paskaidrojumus.

[5.1] Prasītājas pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts norāda, ka uz prasību atbildētāja ir sniegusi paskaidrojumus, kuros cita starpā norādīts, ka valdījumam, lai tas dotu tiesību iegūt kādu lietu par īpašumu ar ieilgumu, jābalstās uz tāda tiesiska pamata, kas jau pats par sevi varētu piešķirt īpašuma tiesību, bet kam attiecīgā gadījumā sevišķa šķēršļa dēl īpašuma iegūšana nav tūliņ sekojusi. Atbilstoši Civillikuma 1007. pantam, viens no tādiem pamatiem ir tiesisks darījums, saprotot ar to kā vienpusējus gribas izteikumus, tā arī līgumus, kuru mērķis ir atdot citam īpašumu.

[5.2] Atbildētāja pievienojusi paskaidrojumam arī 2025. gada 29. decembra valstij piekritīgās mantas pieņemšanas un nodošanas aktu Nr. 4999R/25, kas apliecina, ka prasība celta termiņā un prasībā norādītais desmit gadu valdījuma termiņš saskaņā ar Civillikuma 1024. pantu ir ievērots. Lietā iesniegti un no atbildētājas puses nav apstrīdēti pierādījumi, kas apliecina, ka prasītājs pēc ieilguma noteikumiem valdījis desmit gadu laikā nekustamu īpašumu, kurš zemes grāmatās uz viņa vārdu nav ierakstīts.

[5.3] Sevišķais šķērslis prasībā apskatītajā gadījumā ir /Nosaukums O/ un /Nosaukums D/ likvidācija, ko prasītājs nekādi nevarēja ne ietekmēt, ne novērst, savukārt tiesiskais pamats, kas jau pats par sevi varētu piešķirt īpašuma tiesību uz īpašumu ir konstatējams saskaņā ar Civillikuma 1007. panta 2. punktu - tiesisks darījums, saprotot ar to līgumu, kura mērķis ir atdot citam īpašumu — to apliecina prasītāja lietā iesniegtie pierādījumi: Tukuma rajona tiesas 2010. gada 30. marta lēmuma kopija, 2010. gada 23. aprīļa nostiprinājuma lūguma kopija, kā arī 2015. gada 28. aprīļa vienošanās kopija. Attiecībā uz īpašuma realizētu prasītāja valdījumu nav konstatējami arī Civillikuma 1008. pantā norādītie ierobežojumi.

[5.4] Kā var secināt no lietā iesniegtās 2015. gada 28. aprīļa vienošanās, saskaņā ar Civillikuma 1009. pantu tiesisks darījums, kas konkrētajā lietā ir par valdījuma pamatu, ir pats par sevi derīgs un ir ietērpts šādiem darījumiem noteiktā formā — proti, vienošanās paredz īpašuma nodošanu prasītāja īpašumā, prasītājs vienošanos ir pildījis (to apliecina lietā iesniegtie maksājumus apliecinošie pierādījumi), vienošanās nav atcelta vai atzīta par spēkā neesošu, visbeidzot, prasītājs ir tiesībspējīga juridiska persona un tam nav ne faktisku, ne juridisku šķēršļu izlietot savu tiesību uz lietu gadījumā, ja prasība ar tiesas spriedumu lietā Nr. C73703725 tiktu apmierināta.

Motīvu daļa

[6] Noklausoties lietas dalībnieka viedokli un izvērtējot lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma.

[7] Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

[7.1] Lietā nav strīds, ka Zemgales rajona tiesas Zentenes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /Zemesgrāmatas nodalījuma Nr. A/ īpašuma tiesības uz/Adrese A/, nostiprinātas uz juridiskas personas – /Nosaukums B/, reģistrācijas Nr. /Reģistrācijas Nr. B/, – vārda.

[7.2] Civillikuma 1060. pants noteic, ka prasītājam jāpierāda īpašuma tiesība. Šim nolūkam pietiek, ja viņš pierāda, ka patiesi ieguvis šo tiesību tiesīgā kārtā.

Ar lietas materiāliem apstiprinās, ka prasītājai pastāv faktiskie šķēršļi īpašuma tiesību nostiprināšanai zemesgrāmatā bezstrīdus kārtībā, jo īpašuma tiesības zemesgrāmatā nostiprinātas /Nosaukums B/ .

No minētā secināms, ka prasītājai jāpierāda, ka viņa īpašumus ieguvusi savā valdījumā tiesiskā kārtā.

[7.3] Prasītāja norādījusi, prasītāja vismaz desmit gadus ir nepārtraukti un atklāti valdījusi nekustamo īpašumu, kas atrodas: /Adrese A/un ierakstīts Zemgales rajona tiesas Zentenes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /Zemesgrāmatas nodalījuma Nr. A/, kadastra numurs:/Kadastra Nr. A/.

Tāpat prasītāja norādījusi, ka uz Tukuma rajona tiesas 2010. gada 30. marta lēmuma pamata, tiesai apstiprinot izsoles rezultātus un dzēšot visas īpašumu ierakstītās parādu saistības, ka arī uz minētā tiesas lēmuma pamata sastādītā un parakstītā 2010. gada 23.aprīļa nostiprinājuma lūguma pamata īpašuma tiesības uz īpašumu ieguva /Nosaukums D/, reģ. Nr. /Reģistrācijas Nr. D/, /Adrese D/, likvidēta 06.01.2020.g.

/Nosaukums D/ savas īpašuma tiesības nodevusi prasītājai 2015. gada 28.aprīlī uz vienošanās pamata, tādejādi ir pagājuši vairāk kā desmit gadi valdījuma saskaņā ar Civillikuma 1024.pantu.

Tādejādi ir konstatējami visi priekšnoteikumi, lai prasītājas valdījums nodibinātu īpašumu ar ieilgumu.

Iepriekšējais īpašuma īpašnieks /Nosaukums B/, gan iepriekšējais īpašnieks /Nosaukums D/ ir likvidēti.

[7.3] No lietā esošajiem AS “Swedbank” maksājuma uzdevumiem redzams, ka prasītāja ir veikusi maksājumus Tukuma novada pašvaldībai no 2017. gada līdz 2025. gadam, maksājuma mērķī norādot /Adrese A/.

[7.4] No lietā esošā Tukuma rajona tiesas 2010. gada 30. marta lēmuma secināms, ka ir apmierināts administratora R.Rotta pieteikums par izsoles akta apstiprināšanu un nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz pircēja /Nosaukums D/ vārda.

[7.5] No Nostiprinājuma lūguma jaunas tiesības nostiprināšanai redzams, ka īpašnieks /Nosaukums T/ labā taisījis nostiprinājumu.

[7.6] No lietas materiāliem pievienoties AS “Swedbank” maksājumiem redzams, ka /Nosaukums A//Adrese D/ 2015. gada 28. aprīlī aizdevusi 200 *euro*, 2015. gada 7. jūlijā aizdevusi 400 *euro*, 2015. gada 30. novembrī aizdevusi 2000 euro,

[7.7] Ar lietas materiāliem apstiprinās, ka /Nosaukums A/ nekustamo īpašumu /Adrese A/ valdījusi no 2015.gada 28.aprīļa.

[8] Ieilguma būtība ir tā, ka gadījumā, kad lieta ilgāku laiku atrodas kādas personas lietošanā, un šī persona to lieto kā savu, tad pēc zināma laika šī persona var iegūt to savā īpašumā.

Civillikuma 998. pantā kā viens no īpašuma iegūšanas veidiem ir paredzēta īpašuma iegūšana ar ieilgumu, t.i., ar ieilgumu lietu iegūst īpašumā, ja ieguvējs to ir valdījis likumā noteiktu laiku kā savu, ievērojot arī citus likumiskus nosacījumus.

Saskaņā ar 1992. gada 7. jūlija likuma “Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību” 16. pantu, īpašuma iegūšanai ar ieilgumu (Civillikuma 998.-1031.pants) ieilguma termiņš (1023.-1024. pants) sāk tecēt ar 1992. gada 1.septembri neatkarīgi no tā, kad fiziskā vai juridiskā persona, kura pretendē lietu iegūt īpašumā uz ieilguma pamata, ieguvusi to savā valdījumā.

[8.1] Tiesa secina, ka ar augstākminētajiem rakstveida pierādījumiem ir pamats konstatēt, ka nekustamais īpašums /Adrese A/, vairāk kā 10 gadus ir atradies /Nosaukums A/nepārtrauktā valdījumā.

Nekustamo īpašumu /Adrese A/ prasītāja izmanto tam paredzētam mērķim, to apsaimnieko, maksā nekustamā īpašuma nodokli, maksā par elektrību, rīkojas ar to kā jebkurš īpašnieks ar savu mantu un nekādi šķēršļi prasītājai izlietot savas tiesības uz minēto īpašumu nav pastāvējuši un ne no vienas personas nav likti.

[8.2] Saskaņā ar Civillikuma 1013.pantu, lai iegūtu lietu ar ieilgumu, tā jāvalda labā ticībā, t.i., nezinot šķēršļus, kas nepielaiž iegūt to par īpašumu. Kā jau tika norādīts, /Nosaukums A/ valdījuma tiesiskais pamats balstās uz 2015.gada 28.aprīļa vienošanos ar /Nosaukums D/

Saskaņā ar Civillikuma 1018. pantu un 876. panta pirmo daļu, lai iegūtu lietu ar ieilgumu, ieguvējam vajag pa visu likumā noteikto laiku nepārtraukti un netraucēti valdīt iegūstamo priekšmetu un rīkoties ar to kā īpašniekam.

Saskaņā ar Civillikuma 1024.pantu, kas pēc ieilguma noteikumiem valdījis desmit gadu laikā nekustamu īpašumu, kurš zemes grāmatās uz viņa vārdu nav ierakstīts, tas atzīstams par tādu, kas ieguvis šo nekustamo īpašumu ar ieilgumu, un tam ir tiesība un pienākums prasīt šā iegūšanas pamata ierakstīšanu zemes grāmatās uz savu vārdu. Ar lietas materiāliem apstiprinās, ka /Nosaukums A/ tiesiskais valdījums ilgst vairāk kā 10 gadus nepārtraukti. Nekādi šķēršļi viņai izlietot savas tiesības uz minētām ēkām (būvēm) nav pastāvējuši un ne no vienas personas puses nav likti.

[8.3] Tiesa konstatē visus Civillikuma 999. pantā norādītos nosacījumus, lai valdījums nodibinātu īpašumu ar ieilgumu. Ir bijis nepārtraukts vairāk kā 10 gadus ilgs tiesisks valdījums, kurš iegūts uz tiesiska pamata, pastāvēja īpašuma valdītāja laba ticība, ka nevienai citai personai nav lielākas tiesības uz īpašumu un nezinot šķēršļus, kas nepielaiž iegūt tās par īpašumu.

[8.4] Secīgi, prasība par īpašuma tiesību atzīšanu prasītājai ir apmierināma.

Likuma „Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās” 22.pants nosaka, ka, ja nostiprinājuma lūdzējs nevar iesniegt šā likuma 21.pantā minētos dokumentus, par nostiprinājuma pamatu var būt tiesas spriedums, ar kuru atzītas viņa īpašuma tiesības.

[8.5] Viens no likumiskajiem nosacījumiem, lai iegūtu lietu ar ieilgumu, ir tiesisks pamats, kurš atbilstoši Civillikuma 1006. pantam pats par sevi piešķir īpašuma tiesību, bet kam attiecīgā gadījumā sevišķa šķēršļa dēļ īpašuma iegūšana nav tūliņ sekojusi. Tiesību doktrīnā atzīts, ka ieilguma gadījumā tiesiskam pamatam jābūt tādam, kas pats par sevi nodrošinātu īpašuma pāreju, bet kādi formas un procedūras trūkumi vai arī attiecīga atļauju vai akceptu nesaņemšana nav nodrošinājusi tūlītēju īpašuma tiesību pāreju. Minētie trūkumi arī uzskatāmi par pantā minētajiem “sevišķiem šķēršļiem”, kuru dēļ īpašuma tiesības tiek iegūtas tikai, iztekot

likumā noteiktajam ieilguma laikam (*sk.* A.Grūtups, E.Kalniņš. *Civillikuma komentāri. Trešā daļa. Lietu tiesības. Īpašums. Otrais papildinātais izdevums. Rīga:* Tiesu namu aģentūra, *2002,144.lapa).*

[9] Atzīstot /Nosaukums A/ īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /Adrese A/, kadastra numurs /Kadastra Nr. A/, secīgi ir dzēšams Zentenes pagasta zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /Zemesgrāmatas nodalījuma Nr. A/ ieraksts par īpašuma tiesību nostiprināšanu /Nosaukums B/, reģ.Nr./Reģistrācijas Nr. B/.

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

[10.1] Iesniedzot prasību tiesību prasītāja samaksājusi valsts nodevu 380 *euro* apmērā.

[10.2] Tiesa atzīst, ka lietā nav saskatāma atbildētājas vainojamība prasītājas tiesību aizskārumā.

[10.3] Tiesas izdevumu piedziņa no atbildētājas būtu pretrunā ar Civillikuma 1.pantu, arī Augstākās tiesas Senāts 2007.gada 31.janvāra lēmumā Nr. SKA-76/2007 ir atzinis, ka "procesuālo normu ievērošana nav pašmērķis. Katra procesuālā norma ir radīta, lai nodrošinātu kāda lietderīga mērķa sasniegšanu."

[10.4] Augstākās tiesas 2018.gada 29.janvāra spriedumā Nr. SKC-48/2018 atzīts, ka "ir atsevišķi izņēmuma gadījumi, kad persona, kura ir atbildētāja statusā, nav vainojama prasītāja tiesību aizskārumā, proti, kad persona var iegūt kādu mantisku labumu tikai prasības kārtībā un kad šī labuma iegūšana ir atkarīga vienīgi no paša prasītāja izvēles un rīcības, nevis atbildētāja." Augstākā tiesa atzina, ka Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas pirmajā teikumā ietvertā tiesību norma nav piemērojama gadījumos, kad persona, kura ir atbildētājas procesuālajā statusā, nav aizskārusi prasītāja tiesības vai ar likumu aizsargātās intereses un nav devusi iemeslu prasības celšanai".

[10.5] Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka prasītājas samaksātie tiesas izdevumi nav piedzenami no atbildētājas prasītāja labā.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot Civilprocesa likuma 42., 187., 190., 191., 193., 199., pantu, tiesa

nosprieda :

apmierināt /Nosaukums A/ prasību pret Valsts akciju sabiedrību "Valsts nekustamie īpašumi" par īpašuma tiesību atzīšanu ar ieilgumu.

Atzīt, ka /Nosaukums A/, reģ. Nr. /Reģistrācijas Nr. A/, /Adrese D/, ir ieguvusi nekustamo īpašumu /Adrese A/, kas atrodas: /Adrese A/un ierakstīts Zemgales rajona tiesas Zentenes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /Zemesgrāmatas nodalījuma Nr. A/, kadastra numurs:/Kadastra Nr. A/ ar ieilgumu.

Dzēst Zentenes pagasta zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /Zemesgrāmatas nodalījuma Nr. A/ ierakstu par īpašuma tiesību nostiprināšanu /Nosaukums B/ reģistrācijas numurs /Reģistrācijas Nr. B/, un ierakstīt kā īpašnieku/Nosaukums A/, reģ. Nr. /Reģistrācijas Nr. A/.

Atcelt ar Zemgales rajona tiesas 2025.gada 29.decembra lēmumu piemēroto prasības nodrošinājumu – aizlieguma atzīmes ierakstu.

Noteikt, ka prasības nodrošinājums saglabājas līdz dienai, kad spriedums stājas likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas 2026. gada 21. maija, iesniedzot sūdzību Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese paraksts* I.Mudele

*Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.